

Какъ се е развило и напрѣднало училището.

чилището е приятно. — Въ днешно врѣме всички дѣца, момчета и момичета, ходятъ на училище. Когато наближи врѣме подиръ лѣтото да се отвори училището и почнатъ да се записватъ ученицитѣ, всѣко дѣте съ трепетно сърдце бърза, тича запъхтѣно, бори се да си пробие пжтъ всрѣдъ натрупалитѣ се дѣца прѣдъ вратата на училището, та да влѣзе прѣдъ учителя и подаде своитѣ свидѣтелства съ думитѣ: запишете ме, г-не учителю, или госпожице учителко. И очитѣ на дѣтето блѣщатъ отъ радостъ, бузитѣ му почервенѣли отъ тичане, а лицето му засмѣно и доволно. Веселие, радостъ, приятностъ изпитва всѣко момче и всѣко момиче, кога се върне дома и разкаже на родителитѣ си, че се е записало вече въ училището и скоро всички ще тръгнатъ да учатъ. Дори съвсѣмъ мѣничкитѣ дѣчица отъ първо отдѣление, които едвамъ ходятъ, които не могатъ още да приказватъ, и тѣ, засмѣни до уши, теглятъ за политѣ майкитѣ си, или за ржка баща си да бързатъ къмъ училището за записване. И каква плачъ пада, ако върнатъ нѣкого незаписанъ! Той се брой несчастенъ, далечъ отъ другари, далечъ отъ учитель, далечъ отъ наука!